

PÅ VÄGEN TILL LYCKEBY

På vä-gen till Lycke-by där väx-er det blomster som pas-sar att ploc-ka och
 skän-ka en vän. Ja, vi-vor-så spröda och lil-jor så rö-da så flic-korna
 tac-ka var-en-da en. På vä-gen till Lycke-by i små sammankomster ser
 poj-kar sig blinda på ro-sor i hy-ty så-na små du-vor med munnar som
 dru-vor det finns blott på vä-gen till Lyc-ke-by. — Till hö-ger om vä-gen i
 snå-ren av has-sel hörs flickor-nas fnit-ter och tis-sel och tassel. Till vänster där
 björ-kar-na bju-der sin famn där ris-tas i hjär-tan de älska-des namn. På
 Trall-lall-lall-lall-la Tral-la-lall-lall-la-la Vi vandrar på vä-gen i kvällso-lens glans. Trall-
 lall-lall-lall-la Tral-la-lall-lall-la-la Till Lyc-ke-by där det är dans.

2.

På vägen till Lyckeby man trivs med varandra,
 där drunknar bekymren i klingande skratt.
 I lustiga svängar på daggiga ångar
 i lek man försöker sin vän ta' fatt.
 Ja, vägen till Lyckeby är inte som andra
 där stiger det visor mot himmelns sky.
 Det finns inga trallar som muntrare skallar
 än trallen på vägen till Lyckeby.

Refräng:

Till höger om vägen i snåren av hassel
 hörs flickornas fnitter och tassel och tassel.
 Till vänster där björkarna bjuder sin famn
 där ristas i hjärtan de älskades namn.
 Trall-lall-lall-lall-la
 Tral-la-lall-lall-la-la
 Vi vandrar på vägen i kvällsolens glans.
 Trall-lall-lall-lall-la
 Tral-la-lall-lall-la-la
 Till Lyckeby där det är dans.

